

Dr Robert A. Peterson, Duch Święty i zjednoczenie z Chrystusem, Sesja 16, Podstawy zjednoczenia z Chrystusem w Liście do Pawła, Liście do Kolosan, 1 Liście do Tesaloniczan, I 2 Tymoteusza, Pozdrowienia początkowe i końcowe

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 16, Podstawy zjednoczenia z Chrystusem w Pawle, Kolosanach, 1 Tesaloniczanach i 2 Tymoteuszu, a następnie język i literatura, pozdrowienia i w Chrystusie.

W tym wykładzie naszym celem jest dokończenie tekstów o zjednoczeniu Pawła z Chrystusem, a następnie rozpoczęcie studium zjednoczenia w Pawle pod względem jego języka i postrzegania jego listów jako literatury.

Kolosan 3:15, Kolosan 3:12, przyobleczcie się więc jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli ktoś ma zarzut przeciw drugiemu, przebacząc sobie nawzajem. Jak Pan wam przebaczył, tak i wy przebaczajcie. A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która wszystko spaja w doskonałą harmonię.

A pokój Chrystusowy niech rządzi w sercach waszych, do którego zresztą zostaliście wezwani w jednym ciele, i bądźcie wdzięczni. Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie, nauczając i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowne z wdzięcznością w sercu waszym Bogu. A cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez niego.

Po nauczaniu, że chrześcijanie umarli z Chrystusem i zostali wskrzeszeni z Nim w Kolosan 2:20, 3:1 i 3:3, Paweł stosuje te dwa aspekty jedności z Chrystusem do kościoła. Wierzący mają uśmiercić grzeszne praktyki, ponieważ umarli dla Chrystusa, Kolosan 3:5-11. A chrześcijanie mają przywdziać pobożne cechy i czyny, wersety 12-17, ponieważ zostali wskrzeszeni z Chrystusem. Umieranie z Nim obejmuje uśmiercenie grzesznych praktyk.

Wychowywanie się z nim wiąże się z przywdziewaniem boskich cech i czynów. Wśród nich jest pozwolenie, aby pokój Chrystusa rządził w ich zgromadzeniu i bycie wdzięcznym Bogu, werset 15. To, że apostoł ma na myśli pokój wspólnotowy, a nie

tylko pokój w sercach jednostek, jest przekazywane przez odniesienie do ciała Chrystusa.

Cytat, niech pokój Chrystusowy rządzi w waszych sercach, do którego zostaliście powołani w jednym ciele. Bóg powołał nas indywidualnie do siebie w zbawieniu. Ale to indywidualne powołanie obejmuje nasze powołanie do ludu Bożego, kościoła.

Zostaliśmy powołani do promowania harmonii i jedności, kiedy, cytuję, zostaliśmy powołani w jednym ciele. Istnieje współgranie między sercami pluralistycznymi i pojedynczym ciałem. Kiedy lud Boży poddaje się pokojowi Chrystusa i promuje harmonię w zgromadzeniu, wypełnia cel, dla którego Bóg wzywa ich do ciała Chrystusa.

Odnosi się to do ciała, które rzeczywiście mówi o zjednoczeniu z Chrystusem. 1 Tesaloniczan 4.16, zaczynając od 4:12, 4:13, szczególnego fragmentu o drugim przyjściu. 1 Koryntian 4:13, a nie chcemy, bracia, abyście byli w niepewności co do tych, którzy zasnęli, abyście się nie smucili, jak drudzy, którzy nie mają nadziei.

Bo skoro wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też przez Jezusa Bóg przywiedzie z sobą tych, którzy zasnęli. Albowiem to wam oznajmiamy słowem Pana, że my, którzy żyjemy, pozostawieni aż do przyjścia Chrystusa, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. Albowiem sam Pan zstąpi z nieba z okrzykiem rozkazu, z głosem archanioła i z dźwiękiem trąby Bożej.

A zmarli w Chrystusie powstaną najpierw. Potem my, którzy żyjemy, którzy pozostaniemy, będziemy porwani razem z nimi w obłokach na spotkanie Pana w powietrzu. I tak zawsze będziemy z Panem.

Dlatego zachęcajcie się wzajemnie tymi słowami. Tesaloniczanie popadli w zamęt w swoim rozumieniu rzeczy ostatecznych. Nie spodziewali się, że niektórzy z nich umrą przed drugim przyjściem.

Kiedy to nastąpiło, ich wiara została zachwiana. Paweł pisze, aby uspokoić ich obawy. Opisuje powrót Chrystusa.

Chrystus zstąpi, a archanioł ogłosi jego przyjście, któremu będzie towarzyszył dźwięk trąby. A zmarli wierzący nie zostaną pominięci. Zamiast tego zostaną wskrzeszeni z martwych i będą towarzyszyć żyjącym wierzącym, by spotkać Jezusa w powietrzu jako komitet powitalny.

Kiedy Pan powróci, zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Bycie martwym w Chrystusie odnosi się do statusu, który opisuje wszystkich, którzy umierają jako wierzący w Chrystusa. Użycie in Christ tutaj nie opisuje sposobu, w jaki nastąpiły takie zgony, ale raczej wskazuje na sferę, w której znajdują się zmarli.

Nawet śmierć nie przerywa związku. Nadal jesteśmy w Nim. Związek z Chrystusem jest ostateczny.

Definiuje lud Boży. Tak więc Paweł mógł powiedzieć w tych pozdrowieniach i wnioskach, które zbadamy za kilka minut, jeśli Pan pozwoli, że często używa w Chrystusie w tych listownych pozdrowieniach, aby określić lud Boży. Jesteśmy zdefiniowani przez zjednoczenie z Chrystusem.

Zjednoczenie z Chrystusem jest osobiste. Paweł używa obrazu małżeństwa, najbardziej intymnej relacji międzyludzkiej, aby przekazać duchowe zjednoczenie między wierzącymi a Chrystusem. A zjednoczenie z Chrystusem jest nie tylko ostateczne i osobiste.

Jest to trwałe. Sama śmierć nie może oddzielić nas od Syna Bożego. Umarli w Chrystusie powstaną pierwsi.

Zmarłych wierzących opisuje się jako zmarłych w Chrystusie. Jesteśmy z Nim zjednoczeni w życiu i śmierci. Nic nie może nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, naszym Panu, koniec Rzymian 8, i nic nie może nas odłączyć od Chrystusa i zjednoczenia z Nim.

2 Tymoteusza 1:8 i 9. Wybrałem ten fragment, który w pewnym sensie jest paralelny do Efezjan 1:4. Bóg wybrał nas w Chrystusie przed stworzeniem świata, ponieważ ten jest mniej znany niż tamten. Bóg wybrał nas w Chrystusie przed stworzeniem świata. Tylko w dwóch miejscach Paweł mówi o przed-stworzeniu świata.

Czasowe wybranie ludu Bożego, Efezjan 1:4, a także tutaj w 2 Tymoteusza 1:8 i 9. Dlatego Paweł mówi Tymoteuszowi, nie wstydź się świadectwa o naszym Panu ani mnie, jego więźnia, ale cierp dla ewangelii mocą Boga, który nas zbawił i powołał świętym powołaniem, nie ze względu na nasze uczynki, lecz ze względu na swój zamiar i łaskę, którą nam dał w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami, a która teraz objawiła się przez przyjście naszego Zbawiciela, Chrystusa Jezusa, który zniósł śmierć i wydobył na światło życie i nieśmiertelność przez ewangelię. W dwóch miejscach Paweł mówi o przedczasowym wyborze. Bóg wybrał nas w Chrystusie przed stworzeniem świata, Efezjan 1:4. Tutaj Bóg zbawił nas ze względu na swój własny zamiar i łaskę, którą nam dał w Chrystusie Jezusie, dosłownie przed wiecznymi czasami.

Dwa miejsca mówią o przedczasowym wyborze, a te same dwa miejsca mówią o przedczasowym wyborze w Chrystusie. Paweł zachęca swojego ucznia Tymoteusza do odwagi w posłudze i gotowości cierpienia dla ewangelii. Paweł mówi o Chrystusie jako o tym, który zbawił i powołał swój lud do świętości.

Bóg nie uczynił tego, biorąc pod uwagę ludzkie wysiłki, ale z powodu własnego celu i łaski. Paweł precyzuje, że ta łaska została nam dana w Chrystusie Jezusie, i ponownie, moje własne tłumaczenie, przed wiecznymi wiekami. Język w Chrystusie jest używany instrumentalnie, jak potwierdza następny werset, i który został teraz zmanifestowany przez pojawienie się naszego Zbawiciela Chrystusa Jezusa, który zniósł śmierć i wyprowadził życie i nieśmiertelność na światło przez ewangelię.

Niektórzy prawdziwi wierzący w Chrystusa twierdzą, że ten język w Chrystusie mówi o stanie, w którym Bóg przewiduje, kto uwierzy i tym samym opiera swoje wybranie na tym. Tak nie jest. Mówi o tym samym, o czym mówi reszta języka w Chrystusie, o zjednoczeniu z Chrystusem.

Różnica polega na tym, że jest to planowanie przedczasowe, nie tylko po to, aby Bóg wybrał ludzi dla swojego imienia, ale także po to, aby zaplanować środki ich zbawienia w czasie i przestrzeni. Mianowicie, Efezjan 1:4 i 2 Tymoteusza 1:9 mówią o Bogu nie tylko wybierającym ludzi, ale wybierającym ich zbawienie w zjednoczeniu z Chrystusem. Jest to perspektywiczne zjednoczenie, tak samo jak zjednoczenie, ale teraz zaplanowane przez Boga, a później dokonane w historii przez Ducha Świętego.

2 Tymoteusza 2:1 mówi: Ty więc, moje dziecko, bądź wzmocniony łaską, która jest w Chrystusie Jezusie, i tym, co usłyszałeś ode mnie wobec wielu świadków, i zaufaj człowiekowi wiernemu, który będzie mógł nauczać także innych. Paweł zachęca swojego ucznia, Tymoteusza, do odwagi w posłudze i gotowości cierpienia dla ewangelii, jak widzieliśmy w poprzednim miejscu. Tutaj Paweł stara się zachęcić Tymoteusza do wytrwania w posłudze.

Mówi mu, cytuję, bądź wzmocniony łaską, która jest w Chrystusie Jezusie. Apostoł kwalifikuje łaskę, używając w Chrystusie Jezusie jako miejscownika, wskazując na sferę Chrystusa, domenę, nad którą panuje. Paweł mówi więc Tymoteuszowi, aby był silny w łasce, która istnieje w królestwie Chrystusa, jego królestwie, jego domenie.

Ty więc, moje dziecko, bądź wzmocniony łaską, która jest w Chrystusie Jezusie. Jak zawsze, związek mówi o relacji z Chrystusem. Tutaj, konkretnie, wygląda to jak królestwo, w którym Bóg nas umieścił, zbawiając nas za darmo swoją łaską.

2 Tymoteusza 2:10, pamiętaj o Chrystusie Jezusie, werset 8, zmartwychwstałym, to jest boskim, potomku Dawida, to jest ludzkim, jak głosi moja ewangelia, za którą cierpię, związany łańcuchami jak przestępca, związany łańcuchami jak przestępca. Ale słowo Boże nie jest związane. Dlatego znoszę wszystko dla wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia, które jest w Chrystusie Jezusie, z wieczną chwałą.

Paweł pisze jako więzień dla dobra ewangelii. Dlaczego? Czyni to dla dobra tych, których Bóg wybrał, cytuję, aby i oni mogli uzyskać zbawienie, które jest w Chrystusie Jezusie. Ktoś zapyta, jeśli są wybranymi, dlaczego muszą uzyskać zbawienie? Czy

wybrani nie są automatycznie zbawieni? Odpowiedź na oba pytania brzmi, że wybranie oznacza, że Bóg wybiera ludzi do zbawienia.

Nie otrzymują tego zbawienia, dopóki nie uwierzą ewangelii. Paweł, najgorliwszy nauczyciel doktryny wybrania w Piśmie Świętym, był również gorliwym misjonarzem. Pragnął, aby wybrany lud Boży usłyszał ewangelię, uwierzył i uzyskał zbawienie.

Ponownie, Paweł mówi o zbawieniu w Chrystusie Jezusie. I tylko tutaj używa samego słowa zbawienie. Paweł wytrwa w trudnościach, włączając w to więzienie, aby, cytując, wybrani mogli uzyskać zbawienie, które jest w Chrystusie Jezusie, cytując.

W Chrystusie Jezusie, podobnie jak w 1 Tymoteusza 1:14 i 2 Tymoteusza 1:1, pojawia się w apozycji do rzeczownika, tym razem zbawienia. I tak jak jest używane w tych dwóch miejscach, najlepiej jest je uważać za wskazujące na stan lub warunek. Zbawienie jest warunkowane przez Chrystusa, tak że w Chrystusie Jezusie zaznacza specyficzny chrześcijański charakter zbawienia, które ma zostać uzyskane.

Ponownie, Campbell, *Paul w zjednoczeniu z Chrystusem*. To zbawienie obejmuje zmartwychwstanie i życie wieczne na nowej ziemi z Bogiem i wszystkimi jego świętymi. Paweł używa szyfru dla tych pojęć, gdy po prostu dodaje do zbawienia, które jest w Chrystusie Jezusie, słowa, z, wieczny, bliski cytat.

Wieczna chwała. Zakończyliśmy nasze studium tekstów Pawłowych, które mówią o zbawieniu. Jesteśmy teraz gotowi, aby przejść do zjednoczenia z Chrystusem w Pawle, języku i literaturze.

Lewis Smedes, którego uznawałem za autora najlepszej książki o zjednoczeniu z Chrystusem aż do ostatnich 10 lat, przez około 50 lat jego bardzo dobra książka, *Zjednoczenie z Chrystusem, biblijny pogląd na nowe życie w Jezusie Chrystusie*, była jedyną dobrą dostępną książką. Nadal jest dobrą książką. Smedes ma niewątpliwie rację.

Cytat, przesłanie Pawła było Chrystusem ukrzyżowanym. Celem jego kazań było wezwanie mężczyzn i kobiet do podjęcia decyzji o Jezusie i Jego krzyżu. Tak więc w 1 Koryntian 1, mówi, 2, mówi, niczego nie pragnąłem wiedzieć wśród was, jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego.

Ale Paweł był również apostołem naszego zjednoczenia z Chrystusem. W nowej erze ducha, bliski cytat, Smedes. Rzeczywiście, Paweł głosi śmierć i zmartwychwstanie Jezusa jako najważniejsze wydarzenia w historii świata.

I głosi również Boży sposób łączenia zbawionych osób z Jezusem i jego krzyżem. Zjednoczenie z Chrystusem. Z pewnością inni autorzy Nowego Testamentu piszą o zjednoczeniu z Chrystusem.

Uznajemy znaczącą doktrynę zjednoczenia z Chrystusem w Ewangelii Jana, jak widzieliśmy, i w pierwszym Liście, na który mam nadzieję mamy czas. Ale biorąc wszystko pod uwagę, Smedes ma rację. Paweł jest apostołem, cytując go, naszego zjednoczenia z Chrystusem.

Paweł, jak słusznie powiedział Smedes, „jest apostołem naszego zjednoczenia z Chrystusem”. Podsumowujemy teraz nauczanie Pawła po opracowaniu reprezentatywnych tekstów. Podsumowujemy teraz doktrynę i nauczanie, które z nich czerpiemy, z których wiele rozpoznasz z tego, co omówiliśmy, w czterech tematach.

To są zjednoczenia w pozdrowieniach w listach Pawła, w języku Chrystusa. Wspominałem o tym w kawałkach. Teraz czas na usystematyzowanie.

Bycie w Ojcu i Synu, wyjątkowo u Pawła w 1 i 2 Tesaloniczan, rozdział 1, wersety 1 i 2. Udział w narracji Jezusa. Teraz przechodzimy do zjednoczenia z Chrystusem w Pawle w jego języku i literaturze. Zjednoczenie w pozdrowieniach, samym języku w Chrystusie, bycie w Ojcu i Synu oraz pojęcie Pawła uczestniczenia w historii Jezusa.

Jedność w pozdrowieniach. Zaczniemy od wskazania zaniedbanej cechy, pojawienia się jedności w pełni w połowie listów Pawła na początku i na końcu jego listów. Jednym słowem, jedność przenika jego myśl, Rzymian 1:1 i 4 do 6. Paweł, sługa Chrystusa Jezusa, powołany, aby być apostołem Jezusa Chrystusa, naszego Pana, przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostołowanie, aby doprowadzić do posłuszeństwa wiary dla imienia jego wśród wszystkich narodów, w tym was, którzy jesteście powołani, aby należeć do Jezusa Chrystusa, odniesienie ze jednością.

Koniec Rzymian 16:3 i 7 do 13. Pozdrówcie Pryskę i Akwilę, moich współpracowników w Chrystusie Jezusie. Pozdrówcie Andronika i Junię, którzy byli przede mną w Chrystusie. Pozdrówcie Ampliata, mojego umiłowanego w Panu. Pozdrówcie Urbana, naszego współpracownika w Chrystusie. Pozdrówcie Apellesa, który jest wypróbowany w Chrystusie. Pozdrówcie tych w Panu, którzy należą do rodziny Narcyza. Pozdrówcie tych, którzy pracują w Panu, Tryfenę i Tryfozę. Pozdrówcie umiłowaną Persydę, która ciężko pracowała w Panu.

O Boże, ile razy on to mówi? Pozdrówcie Rufusa, wybranego w Panu, Rzymian 16:3 i 7 do 13. Ja Tercjusz, Rzymian 16:22, który pisałem ten list, pozdrawia was, zgadliście, w Panu. 1 Koryntian 1:2, do Kościoła Bożego, który jest w Koryncie, do uświęconych w Chrystusie Jezusie, powołanych świętych, wraz ze wszystkimi, którzy na każdym miejscu wzywają imienia Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Pana ich i naszego.

1 Koryntian 16:19, Akwila i Priscylla, wraz z kościołem w ich domu, przesyłają wam serdeczne pozdrowienia w Panu. 1 Koryntian 16:24, moja miłość niech będzie z wami

wszystkimi w Chrystusie Jezusie. Efezjan 1:11, do świętych, którzy są w Efezie i są wierni w Chrystusie Jezusie.

Efezjan 6:21, Tychik, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, wszystko wam powie. Wskazałem na to, w rzeczywistości to studiowaliśmy. Do wszystkich świętych w Chrystusie Jezusie, którzy są w Filipi, wraz z biskupami i diakonami, Filipian 1:1. Filipian 4:21, pozdrowcie każdego świętego w Chrystusie Jezusie.

Kolosan 1 :2, do świętych i wiernych braci w Chrystusie w Kolosach. Kolosan 4, 7, Tychik opowie wam o moich czynach, jest umiłowanym bratem i wiernym sługą i wiernym sługą w Panu. Kolosan 4:17, uważajcie, abyście wypełnili służbę, którą otrzymaliście w Panu.

1 Tesaloniczan 1:11, do Kościoła Tesaloniczan w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie. 1 Tesaloniczan 5:16, 18, Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie, za wszystko dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was. 2 Tesaloniczan 1:1, do Kościoła Tesaloniczan w Bogu Ojcu naszym i Panu Jezusie Chrystusie.

2 Tymoteusza 1:1, Paweł, apostoł Chrystusa Jezusa z woli Bożej, według obietnicy życia, które jest w Chrystusie Jezusie. I na koniec, Filemon 23, Epafras, mój współwięzień w Chrystusie Jezusie, posyła ci pozdrowienia. Uff! Umysł Pawła jest przesiąknięty myślami o zjednoczeniu z Chrystusem.

Gdyby wszystkie 13 jego listów zawierało początkowe i końcowe pozdrowienia, to dałoby to 26 miejsc na pozdrowienia. Paweł odnosi się do unii 18 razy, 15 razy, ponieważ powtórzenia nakładają się w tych początkowych i końcowych pozdrowieniach. Najwyraźniej myśli o unii z Chrystusem, gdy zaczyna i kończy swoje listy.

Nigdy nie jest daleko od jego myśli lub modlitw. W języku Chrystusa, gdy większość ludzi myśli o zjednoczeniu z Chrystusem, ich umysły natychmiast kierują się do użycia przez Pawła in Christ i jego odpowiedników. W Panu, w Panu Jezusie, w nim, w którym.

Podczas gdy prezentacja zjednoczenia z Chrystusem przez apostoła jest większa niż te wystąpienia, w Chrystusie język odgrywa ważną rolę w jego myśli. Dlatego też będziemy traktować ją wśród tematów i obrazów, które mówią o zjednoczeniu. Ponownie, z wdzięcznością przyznaję się do długu wobec Constantine'a Campbella w jego niezwykłym Paul in Union with Christ, studium egzegetycznym i teologicznym.

Nauczyłem się od niego wiele i budowałem na jego solidnym fundamencie semantyki leksykalnej, egzegezy i teologii. Uważa on, że użycie przyimka in lub in jest elastyczne, rola jego kontekstu jest najważniejsza, sens przestrzenny jest podstawowy, idea

sfery, domeny lub królestwa jest centralna w zastosowaniach figuratywnych, a fraza in Christ oznacza osobiste powiązanie. Zgadzam się z tymi wnioskami i zwracam szczególną uwagę na ostatni.

W języku Chrystusowym język oznacza osobiste powiązanie, połączenie z osobą Chrystusa. Jest to istotne dla naszych obecnych zainteresowań. Zgodnie z elastycznością przyimka in, czasami tłumaczonego in, często w wyrażeniu in Christ i jego synonimach, nasze podsumowanie pokaże ponad osiem głównych niuansów, odcieni znaczeniowych, użycia in Christ i jego odpowiedników.

Chociaż rozpoznanie tych niuansów jest ważne, aby zniechęcić do uproszczonego rozumienia wyglądu w Chrystusie, może to dać fałszywe wrażenie. Chociaż zgadzam się z identyfikacją przez Campbella różnych niuansów użycia w języku w Chrystusie, podkreślam jego ostatni punkt powyżej. Każde użycie w Chrystusie przekazuje osobiste powiązanie oprócz wszelkich innych znaczeń, jakie może zawierać.

Oznaczę tę ideę osobistej relacji jako szerokie znaczenie języka w Chrystusie. Wprowadzam tutaj rozróżnienie między szerokim i wąskim znaczeniem języka w Chrystusie. Szerokie znaczenie ma przede wszystkim inny niuans oprócz bezpośredniego zjednoczenia z Chrystusem, podczas gdy wąskie znaczenie odnosi się bezpośrednio do zjednoczenia z Chrystusem.

Każde użycie in Christ komunikuje związek między wierzącymi a Chrystusem, który dotyczy zjednoczenia z Chrystusem, zjednoczenia w szerokim sensie, nawet jeśli wiele z tych zastosowań ma również inne niuansy. Tak więc, podczas gdy chcemy docenić drzewa i niuansy, nie chcemy przegapić lasu. W Chrystusie język zawsze mówi o zjednoczeniu w szerokim, pośrednim sensie.

W tej sekcji wymienię różne główne niuansy w języku Chrystusa, a następnie skupię się na tekstach, które uczą o zjednoczeniu z Chrystusem w wąskim, bezpośrednim sensie. Nie będę próbował uwzględniać tutaj każdego niuansu, ale uwzględnię tylko odniesienia, które mają więcej niż trzy wystąpienia. Istnieje wiele takich drobnych niuansów.

Główne niuansy obejmują agencję, stowarzyszenie, przyczynę, instrument, sposób, przedmiot wiary, peryfrazę dla chrześcijanina oraz sferę, sferę lub domenę. Wnioski. Jeśli chcesz zobaczyć te szczegóły szczegółowo, polecam Salvation Applied by the Spirit, Union with Christ jako moje pełne opracowanie tego tematu w książce.

Wnioski. Pisma Pawła są pełne odniesień do w Chrystusie, w Chrystusie Jezusie, w nim, w którym i w Panu, które wszystkie mają to samo odniesienie, Jezus Chrystus. Większość tych odniesień nie odnosi się do zjednoczenia z Chrystusem w wąskim i bezpośrednim sensie, ale w szerokim i pośrednim sensie.

Ta jedność z Chrystusem nie jest tylko precyzyjna i ich jedynym niuansiem. To znaczy, jedność z Chrystusem w większości odniesień nie jest ich precyzyjną i jedyną niuansą. Mają inne niuanse lub odcienie znaczenia, ale zawsze pokazują związek z Chrystusem.

Różne niuanse. Te różne niuanse i odcienie znaczenia są ważne w zwracaniu uwagi na osobę Chrystusa i Jego dzieło stosowane wobec jednostek i chrześcijan. Ich różnorodność podkreśla różne przejawy zastosowania zbawienia.

Zbawienie jest zawsze w Chrystusie, zawsze w relacji do Niego. A ta relacja jest wyrażona jako agencja, stowarzyszenie, przyczyna, instrument, sposób, przedmiot wiary, parafraza dla chrześcijan lub sfera, wśród wielu innych pomniejszych sposobów. Wybraliśmy te osiem głównych niuansów spośród 20 lub więcej.

Paweł używa w Chrystusie języka, aby pokazać agencję i instrumentalność. Chodzi o to, że Bóg dokonuje zbawienia i innych rzeczy przez Chrystusa. Rozróżniamy agencję od podobnej idei instrumentalności, przypisując poprzedniemu pochodzeniu tego konkretnego działania.

Kiedy Paweł mówi, używa in Christ, aby przedstawić Chrystusa jako agenta, sam Chrystus podejmuje inicjatywę. Kiedy Paweł przedstawia Chrystusa jako narzędzie, Bóg Ojciec podejmuje inicjatywę i dokonuje dobrych rzeczy poprzez swojego syna. Zarówno agencja, jak i narzędzie przedstawiają Chrystusa jako jedynego pośrednika między Bogiem a ludźmi, człowieka Chrystusa Jezusa, 1 Tymoteusza 2:5. Paweł używa również in Christ i synonimów, aby przedstawić związek między Chrystusem a jego ludem.

Czasami to stowarzyszenie przedstawia osoby jako będące pod wpływem Chrystusa. Apostoł używa terminologii w Chrystusie, aby przedstawić Jezusa jako przyczynę różnych rzeczy, w tym różnych posług. Chrześcijanie angażują się w różne przedsięwzięcia ze względu na osobę i dzieło Chrystusa.

Czasami w Chrystusie język jest używany do pokazania sposobu, w jaki wierzący robią wiele rzeczy, na co wpływa ich zjednoczenie z Chrystusem. Czasami przedstawia to sposób przyjemny Chrystusowi. Wielokrotnie Paweł używa w Chrystusie nomenklatury, aby przedstawić Chrystusa jako obiekt zbawczej wiary.

Wiara i nadzieja chrześcijańska są w nim. Paweł używa in Christ tak często, że staje się to dla niego sposobem na wskazanie przymiotnika lub rzeczownika Christian, gdy odnosi się do ludzi, ról lub kościołów. Najczęściej apostoł używa in Christ odpowiedników, aby przedstawić, jak widzieliśmy, królestwo, domenę lub sferę, nad którą Chrystus jest Panem.

Często jest to przeciwstawiane królestwu Szatana, grzechu i śmierci. Jezus jest zwycięzcą Chrystusa, Chrystusem naszym mistrzem, w swojej śmierci i zmartwychwstaniu, pokonując naszych wrogów i dając nam zwycięstwo poprzez przeniesienie nas do swojej domeny. To właśnie mamy na myśli.

Lud Boży poddaje się rządóm Chrystusa, korzysta z jego licznych dobrodziejstw i silnie stawia czoła wrogóm Boga. Zjednoczenie z Chrystusem jako niuans. Jak widzieliśmy, chociaż te wyrażenia mają wiele różnych odcieni znaczeniowych i niuansów, wszystkie one ustanawiają relację między ludźmi a Chrystusem, którą nazwaliśmy zjednoczeniem w szerokim sensie.

Ale co najmniej dziewięć wystąpień mówi o zjednoczeniu z Chrystusem w wąskim, bezpośrednim sensie. Ich niuansem jest zjednoczenie. Chrześcijanie są w zjednoczeniu z Chrystusem zbiorowo i indywidualnie.

Ponadto mają oni pewny status przed Bogiem i nowy sposób życia, wspólny z innymi wierzącymi. Dzięki Bogu Ojcu są w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nich, cytując, mądrością od Boga, sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem, 1 Koryntian 1.30. Ukrzyżowany Chrystus, który dla świata był niczym innym, jak tylko głupstwem i słabością, jest dla wierzących mądrością i mocą Boga. Ukrzyżowany jest zmartwychwstałym, a w jedności z nim, nasze są wszystkie błogosławieństwa zbawienia.

Rezultatem jest to, że nie chlubimy się światem ani sobą, ale tym, który nas umiłował i wydał samego siebie za nas, 1 Koryntian 1:29.31. Usprawiedliwienie, wraz z każdym innym aspektem zastosowania zbawienia, przychodzi do nas w zjednoczeniu z Chrystusem. Wierzący są zatem uznani za sprawiedliwych w Nim, 2 Koryntian 5:21. Chrystus dzielił niedolę wierzących i grzeszników z łaski przez wiarę. Z łaski przez wiarę zjednoczenie z Chrystusem, wierzący dzielą się w Nim i Jego zbawczej sprawiedliwości. Tak więc kluczowy werset Pawłowego usprawiedliwienia, Bóg uczynił tego, który znał grzech, grzechem dla nas, abyśmy w Nim mogli stać się sprawiedliwością Bożą, to użycie w Nim mówi o zjednoczeniu z Chrystusem w bezpośrednim sensie.

Jesteśmy uznani za sprawiedliwych w jedności z Nim i Jego sprawiedliwością. Jedność z Chrystusem jest tak decydująca o zbawieniu dla apostoła, że opisuje on chrześcijan w ten sposób: Jezus Chrystus jest w was, 2 Koryntian 13:5. Jako wniosek z tej zasady, ci, którzy nie mają w sobie Chrystusa, cytuję, nie spełniają testu, cytuję, chrześcijańskiej tożsamości, 2 Koryntian 13:5. Ponadto, jedność z ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Panem czyni ludzi chrześcijanami, nie tylko w pierwszej kolejności, gdy służą Bogu, ale nadal uczestniczą w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, 2 Koryntian 13:4. Został ukrzyżowany w słabości i żyje mocą Bożą. Tak więc, Paweł zaświadcza, cytuję, i my jesteśmy słabi w Nim, ale w postępowaniu z wami, będziemy żyć, żyjemy z Nim, będziemy żyć z Nim mocą Bożą, werset 4.

Zachodni chrześcijanie zbyt łatwo indywidualizują i uwspółcześniają wiarę chrześcijańską.

Skupiamy się na sobie jako jednostkach i czasach, w których żyjemy. Choć nie jest to całkowicie błędne, jest to krótkowzroczne z dwóch powodów. Po pierwsze, Pismo Święte przyjmuje szerszą perspektywę.

Bóg łączy jednostki ze swoim synem, aby utworzyć kościół. Zjednoczenie z Chrystusem oznacza zjednoczenie z innymi wierzącymi. Ponadto Paweł zaskakuje nas, przyjmując o wiele szerszą perspektywę.

Bóg planuje zjednoczyć, cytuję, wszystko w Chrystusie, rzeczy w niebie i rzeczy na ziemi, Efezjan 1:10, jak widzieliśmy. Paweł postrzega zjednoczenie z Chrystusem i to, co ono osiąga, zbawienie, jako indywidualne, korporacyjne i kosmiczne. Nie możemy pozwolić, aby nasz surowy amerykański indywidualizm spowodował, że przegapimy znaczną część nauk Biblii, wymiar korporacyjny i kosmiczny.

Biblia nigdy nie zaprzecza jednostce. Ludzie muszą wierzyć w Pana Jezusa Chrystusa jako jednostki, aby zostać zbawionymi, ale od razu są w kościele, a w planie Boga cały kosmos zostanie zjednoczony w Chrystusie. Czy zaprzeczam istnieniu wiecznego piekła? Nie.

Po drugie, choć nie powinniśmy zaprzeczać istnieniu wiecznego piekła, nie powinniśmy zaniedbywać teraźniejszości. Biblijny światopogląd wymaga, abyśmy poszerzali nasze horyzonty w świetle przeszłego wiecznego planu Boga i przyszłego wiecznego celu. W wiecznie minionej przeszłości, Efezjan 1:4, Bóg sformułował swój cel, aby zjednoczyć wszystko w swoim synu.

Stanie się to dopiero w pełni czasu, Efezjan 1:10, to znaczy, gdy Chrystus powróci. Skupienie na Chrystusie nabiera nowego znaczenia, gdy uświadomimy sobie, że Chrystus będzie centrum zjednoczonego świata, ponieważ Bożym planem jest zjednoczenie wszystkiego w Chrystusie jako celu. W fragmencie o duchowej walce Paweł nakazuje wierzącym, aby przywdziali całą zbroję Bożą, gdy walczą z kosmicznymi mocami nad obecną ciemnością, Efezjan 6:11 i 12.

Podczas gdy powszechne jest odwoływanie się Pawła do rzymskiej zbroi i broni wojskowej, jak widzieliśmy, nie jest tak powszechne odwoływanie się do opisów Izajasza o Jahwe i Mesjaszu zaangażowanych w wojnę. Widziani w tym świetle wierzący odkrywają obraz jedności z Chrystusem. Chrześcijanie mają założyć zbroję Pana, cytat, który przywołuje poczucie jedności z Chrystusem w kwestii duchowej walki.

W ten sposób przywdziewamy Go. Dlatego, gdy Paweł pisze, cytuję, bądźcie mocni w Panu i w sile Jego mocy, blisko cytuję, werset 10, wzywa czytelników, aby byli mocni

ze względu na ich więź z potężnym Chrystusem, to jest Efezjan 6:10. Paweł zrezygnuje ze wszystkiego, w tym z pochodzenia i reputacji, ze względu na przewyższającą wartość poznania Chrystusa Jezusa, mojego Pana, Filipian 3:8. Uważa swoje dawne laury nie tylko za stratę, ale teraz uważa je za śmieci, eufemizm, werset 8. Dlaczego? Cytuję, aby zyskać Chrystusa i znaleźć się w Nim, nie mając własnej sprawiedliwości, ale tę, która pochodzi z wiary w Chrystusa, Filipian 3:8 i 9. Paweł jest gotów wymienić wszystko na Chrystusa, ponieważ czyniąc to, zyskuje Chrystusa i jego sprawiedliwość. Campbell przekonuje, cytuję, aby znaleźć się w Nim, werset 9, tutaj wyraża zjednoczenie z Chrystusem.

Paweł zyskał Chrystusa. Znajduje się w Nim i dzieli się Jego sprawiedliwością. Ze względu na osobistą naturę zdobywania Chrystusa, tutaj usprawiedliwienie jest podzbiorem zjednoczenia z Chrystusem.

Zyskując Chrystusa, zyskujemy wszystkie błogosławieństwa zbawienia, w tym zbawczą prawość. Ten głęboki tekst jest podstawą zrozumienia zjednoczenia z Chrystusem. Cytuję, w nim cała pełnia bóstwa mieszka cieleśnie.

Teraz mowa o Kolosan 2. I zostaliście napełnieni Nim, który jest głową wszelkiej władzy i zwierzchności, Kolosan 2:9 i 10. Najpierw Paweł mówi o zjednoczeniu Chrystusa z Bogiem.

Następnie apostoł mówi o naszym zjednoczeniu z Chrystusem. Te dwie idee są nierozłączne. Mam małego przyjaciela, który do mnie dołączył.

Tylko dzięki Chrystusowi jako wcielonemu narodowi Boga, tylko dzięki Chrystusowi jako wcielonemu jednemu Boga, jesteśmy w Chrystusie i stajemy się jednym z Bogiem. Oczywiście, związek Chrystusa jest z natury i wieczny, a nasz związek jest z łaski i doczesny. Wierzymy i jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem.

On jest Bogiem w ciele, Panem Jezusem. Jesteśmy grzesznikami zjednoczonymi z Bogiem w Chrystusie. W konsekwencji, Paweł tutaj łączy się z Chrystusem, w którym cała pełnia bóstwa mieszka w ciele i chrześcijanami, którym dana jest pełnia w nim.

Dano nam wszystko, czego potrzebujemy, aby używać języka 2 Piotra 1, może wersetu 3. Dano nam wszystko, czego potrzebujemy do życia wiecznego i pobożności. Kolosanie, w istocie, wszyscy ludzie Boga, są doskonali w żywej jedności z tym boskim Chrystusem. Znajdują wszystko, czego potrzebują, w jedności z Nim.

W naszym następnym wykładzie przejdziemy do bycia w Ojcu i Synu, a następnie do uczestnictwa w narracji Pawła. Po czym zaczniemy studiować chętnie zjednoczenie Pana z Chrystusem w obrazach i tematach Pawła.

To dr Robert Peterson i jego nauczanie o Duchu Świętym i zjednoczeniu z

Chrytusem. To jest sesja 16, Fundamenty zjednoczenia z Chrytusem w Pawle, Kolosanach, 1 Tesaloniczanach i 2 Tymoteuszu, a następnie język i literatura, pozdrowienia i w Chrytusie.